

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010258
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4414010258.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného T. Š. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 2Pv/838/13/4404 z 03.06.2014, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámochoch dňa 08.04.2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný T. Š., nar. XX.XX.XXXX P. X. X., bytom
J. I. Č.. XXX,

je vinný , že

dňa 24. októbra 2013 v čase od 17.30. hod. do 17.35. hod. potom, čo požil väčšie množstvo toluénu, v autobuse na pravidelnej autobusovej linke spoločnosti Arriva Nové Zámky, prevádzka Štúrovo, na trase Dolný Kubín - Štúrovo v úseku Pastovce - Malé Kosihy pred najmenej troma cestujúcimi T. V., T. W. H. Z. K. ukazoval svoj obnažený stoporený pohlavný úd a masturboval, v dôsledku čoho spôsobil ich pohoršenie,

t e d a

dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že vyvolával verejné pohoršenie vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 03.06.2014 pod sp.zn. 2Pv/838/13/4404 obžalobu na obvineného T. Š. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 24. októbra 2013 v čase od 17.30. hod. do 17.35. hod. potom, čo požil väčšie množstvo toluénu, v autobuse na pravidelnej autobusovej linke spoločnosti Arriva Nové Zámky, prevádzka Štúrovo, na trase Dolný Kubín - Štúrovo v úseku Pastovce - Malé Kosihy pred cestujúcimi ukazoval svoj stoporený pohlavný úd a masturboval, v dôsledku čoho spôsobil ich pohoršenie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo skutku, uvedeného v obžalobe a súd následne vykonal dokazovanie jeho výsluchom, výsluchom svedkov: T. V., T. W., Z. K. H. O. U., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný spáchanie žalovaného skutku poprel s tým, že v autobuse nefetoval ani neukazoval svoj pohlavný úd a ani nemasturboval. Na svoju obranu uviedol, že v autobuse cestovali tri dievčatá, ktoré ho neznášali, čo usúdil z toho, že jedno z nich mu povedalo, že je úchyl. Podľa vyjadrenia obžalovaného to však boli iné osoby, než tie, ktoré vypovedali ako svedkovia v uvedenej veci a vysvetľoval, že títo vypovedali v jeho neprospech preto, že boli dohodnutí s tými dievčatami, ktoré ho neznášali. Vypovedal tiež, že toluén požil v deň skutku ráno v čase o 04.00. hod.

Obranu obžalovaného mal však súd v plnom rozsahu vyvrátenú výpoveďami na hlavnom pojednávaní vypočutých svedkov, ktorý obžalovaného zo žalovaného skutku v plnom rozsahu usvedčili.

Svedkyňa T. V. vo svojej výpovedi potvrdila, že počas cestovania uvedeným autobusom, keď čítala a počúvala hudbu cez slúchadlá, zaregistrovala, že iná cestujúca v autobuse (svedkyňa W.) si presadla a potom si všimla obžalovaného, sediaceho cez uličku vedľa nej, že na ňu pozerá a masturbuje, pričom mal obnažený pohlavný úd. Najskôr sa tvárila, že si to nevšimá, ale obžalovaný si potom presadol za ňu a preto si aj ona presadla a snažila sa mu nevenovať pozornosť. Svedkyňa uviedla i to, že si hneď všimla, že obžalovaný je akýsi zvláštny a že je zrejme pod vplyvom alkoholu alebo nejakých omamných látok. Podľa vyjadrenia svedkyne bolo v autobuse v tom čase asi 10 cestujúcich, a to aj iné ženy a potvrdila, že táto udalosť jej bola veľmi nepríjemná.

Svedkyňa T. W. vypovedala, že v autobuse cítila zvláštne pachy, v tom čase obžalovaný sedel za ňou, nahol sa smerom k nej a niečo jej nezrozumiteľne hovoril, potom sa postavil do chodbičky vedľa nej a vtedy si všimla, že tento ukazuje svoj stoporený pohlavný úd. Svedkyňa sa voči tomu ohradila s tým, že ak neprestane, dá ho vysadiť z autobusu a následne si presadla za vodiča autobusu a všimla si, že aj iná cestujúca v autobuse si presadla. Podľa domnienky svedkyne obžalovaný bol pod vplyvom nejakých omamných látok a obžalovaného s určitosťou označila za osobu, ktorá sa uvedeného konania v autobuse dopustila, pričom označila za neveriteľné, že sa niečo také stalo práve jej, ktorá roky uvedeným autobusom cestuje.

Svedok Z. K. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v autobuse cítil riedidlo a potom si i všimol obžalovaného, ako fetuje riedidlo alebo nejakú látku. Svedok ďalej jednoznačne uviedol, že videl obžalovaného, ako si stiahol nohavice a masturboval, a to najskôr sám, potom si presadol k jednej cestujúcej, tejto sa začal prihovárať tak, aby nevidela jeho úd a takto masturboval. Uvedená žena si presadla, ale obžalovaný v tom pokračoval a keď si to uvedená cestujúca všimla, presadla si za šoféra. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaný potom pristúpil k inej cestujúcej, pred ktorú sa postavil a masturboval, táto bola celá v šoku, schúlila sa tam, potom si presadla a ktoré konanie obžalovaného potom pokračovalo aj vo vzťahu k iným ženám v autobuse. Svedok však už medzitým volal políciu a keď autobus zastal v meste Štúrovo, policajti obžalovaného zobrali.

Súd na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení svedka vypočul i vodiča predmetného autobusu O. U., ktorý vypovedal, že počas jazdy nezaregistroval nič podozrivé, iba keď sa ho jedna cestujúca (W.) pýtala, kam cestuje jeden mladík z autobusu, ktorého i opísala, pretože tento mal mať stiahnuté nohavice a ukájať sa držiac svoj pohlavný úd v ruke. Následne prišiel dopredu aj jeden cestujúci s tým, že už zavolať políciu a poskytol mu rovnakú informáciu, ako uvedená cestujúca.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul i znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia Ing. Imricha Ivicsicsa, ktorý zotrval na záveroch ním písomne podaného znaleckého posudku, v ktorom skonštatoval v nadväznosti na laboratórne vyšetrenia krvi a moču obžalovaného, že v jeho

krvi bol identifikovaný nezmenený toluén a tento v stopových množstvách aj v moči obžalovaného a tiež jeho metabolit - kyselina hippurová v moči, pričom v čase skutku sa obžalovaný nachádzal najpravdepodobnejšie v štádiu intenzívneho ovplyvnenia toluénom.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria súd zistil, že obžalovaný v čase skutku netrpel žiadnou psychickou poruchou alebo chorobným stavom, majúcimi vplyv na jeho rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti, bolo u neho preukázané iba nepravidelné požívanie prchavých látok, avšak bez stavu závislosti od nich. U obžalovaného sa v čase skutku jednalo o intoxikáciu prchavou látkou (toluénom) bez narušenia kontaktu s realitou, táto intoxikácia však nemala chorobný charakter, jednalo sa o prirodzený a očakávaný účinok prchavých látok na jeho konanie. Podľa záverov posudku ovládacia schopnosť obžalovaného v čase spáchania skutku mohla byť ľahko, forenzne nevýznamne znížená vplyvom intoxikácie prchavou látkou, ktorá však nemala chorobný charakter.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na potvrdenie o zaistení vecí (umelohmotnej fľaše a textilnej látky, ktorých znaleckým skúmaním bol v nich zistený toluén), fotodokumentáciu a ostatné listinné dôkazy.

Vykonaním vyššie uvedeného dokazovania, po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti (ktoré zásady konajúcemu súdu umožňujú pozorovať jednotlivé vypovedajúce a osoby a ich odpovede na položené otázky) súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obrane obžalovaného nezodpovedá žiadny v konaní produkovaný dôkaz, naopak, vypočutí svedkovia jednoznačne a pre súd presvedčivo obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku usvedčili, podrobne popísali správanie obžalovaného ako aj pocity, ktoré u nich toto jeho správanie vzbudilo a ktoré podľa nich zjavne nezodpovedalo slušnému správaniu sa cestujúceho v prostriedku hromadnej prepravy a rozhodne toto nepovažovali za súladné so základnými zásadami občianskeho spolunažívania.

Súd preto obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku majúci za to, že obžalovaný uvedeným protiprávnym konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona tak z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu a objektívnej stránky, keďže úmyselne (§15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je v konkrétnom prípade záujem na ochrane riadneho občianskeho spolunažívania tak, že sa dopustil fyzicky verejne (pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami) a na mieste verejnosti prístupnom (ktorým autobus pravidelnej autobusovej linky nepochybne je) hrubej neslušnosti tým, že vyvolával verejné pohoršenie vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu. Obžalovaný zákonné znaky žalovaného prečinu naplnil aj po stránke materiálnej, pretože stupeň jeho závažnosti (§ 10 odsek 2 Trestného zákona) rozhodne nie je nepatrný. V konkrétnom prípade je určený predovšetkým spôsobom a okolnosťami spáchania činu, jeho následkom vo sfére narušenia zásad občianskeho spolunažívania, mierou zavinenia obžalovaného, ako aj jeho pohnútkou.

Zo správ a charakteristik k osobe obžalovaného súd zistil, že tento žije v mieste trvalého bydliska v spoločnej domácnosti s rodičmi a nie sú o ňom uvádzané bližšie poznatky charakterizujúce jeho povahu a správanie. Obžalovaný dosiaľ nemá záznam v evidencii priestupkov. Obžalovaný má 4 záznamy v odpise z registra trestov, pričom však vo veci Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/182/2006 a 1T/9/2009 sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Brezno sp.zn. 3T/80/2010 z 31.05.2010, právoplatným dňa 31.05.2010, uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na trest odňatia slobody 2 roky s podmienčným dokladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, pričom Okresný súd Brezno uznesením sp.zn. 3T/80/2010 z 23.07.2012, právoplatným dňa 23.07.2012 rozhodol, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe tohto podmienčného dosúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný bol z výkonu tohto trestu odňatia slobody podmienčne prepustený uznesením Okresného súdu Martin sp.zn. 2PP/111/2013 z 17.10.2013, právoplatným dňa 17.10.2013 za súčasného určenia skúšobnej doby 2 roky a nariadením probačného dohľadu spoločne s povinnosťou v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Obžalovaný bol naposledy uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2T/14/2012 z 29.03.2012, právoplatným dňa 29.03.2012, zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 10 mesiacov so

zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky. Uložený trest odňatia slobody bol obžalovanému odpustený amnestiou prezidenta SR z 02.01.2013, avšak v predmetnej veci sa na neho nehľadí, akoby nebol odsúdený, keďže obžalovaný dosiaľ nevykonával uložený mu aj trest zákazu činnosti (jednak s poukazom na výkon predchádzajúceho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo veci Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/9/2009 do 22.07.2012 a jednak s poukazom na to, že tento druh trestu sa nevykonáva počas výkonu trestu odňatia slobody - § 61 odsek 8 Trestného zákona).

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistil u neho ale okolnosť priťažujúcu podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (t.j. že už bol za trestný čin odsúdený). Súd posúdil pomer a mieru zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona a pri absencii okolnosti poľahčujúcej zvýšil dolnú hranicu základnej trestnej sadzby podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona (0 až 3 roky) o jednu tretinu podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona. Súd tak obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v sadzbe 1 rok až 3 roky a tento obžalovanému uložil na samej dolnej hranici vo výmere 1 rok. Keďže obžalovaný sa trestného činu, ktorý je predmetom tohto konania, dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci odsúdenia Okresným súdom Brezno vo veci sp.zn. 3T/80/2010, a to dokonca bezprostredne po tomto podmienenom prepustení, súd podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému uložil tento trest odňatia slobody ako nepodmienený a obžalovaného na jeho výkon zaradil v súlade s ust. § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin. Podľa názoru súdu trest odňatia slobody v uvedenej výmere ako trest nepodmienený spĺňa požiadavky na dosiahnutie účelu trestu tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a tento je súčasne na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti dostatočný. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na zrejmu absenciu výchovného vplyvu všetkých dosiaľ obžalovaným vykonaných predchádzajúcich trestov na jeho nápravu, ako aj na postoj obžalovaného k vlastnému trestnému činu, účel trestu u obžalovaného možno dosiahnuť iba represívnym pôsobením v podobe obmedzenia jeho osobnej slobody vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).